

Levandulové a květinové tvorění

Lucie Dvořáková-Liberdová

Levandulové a květinové tvoření

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Lucie Dvořáková-Liberdová
Levandulové a květinové tvoření – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Obsah

Úvod.....	5
Něco o lisování	6
.... a o sušení	7
Věnec s vůní levandule	8
Květinové obrázky.....	11
Mořské voňavé mušle.....	15
Tabulka s levandulovými srdíčky.....	18
Motýlci z levandule	22
Motaná levandule	26
Srdíčka ve stylu Provence	29
Levandule v písku	32
Váza s průsvitnými květy	35
Voničky s levandulí.....	38
Levandulový závěs	42
Voňavá mýdla na ozdobu	46
Svíčky s lisovanými květy	49
Vázičky s obtisky	51

Prostírání v přímořském vintage stylu	54
Skleněnky z lisovaných květů.....	58
Lišejníkový věnec s kytičkami.....	61
Slaměnkové srdce	65
Květinové magnetky.....	68
Průhledné květy.....	71
Zahrádka z okna.....	74
Srdíčko s látkovými kytičkami	77
Zahradní květinové dekorace	82
Kytičky z opálených stuh.....	86
Okénko se sušenými kvítky	90
Květinový žebřík	93
Růže v trní	97
Girlanda z organzy	103
Růžičkové srdce z trávy.....	107
Obrázek s kachličkou	110
O autorce	116

Úvod

Když jsem se před pár lety ohýbala k první vlastnoručně vypěstované levanduli a otrhávala její květy, přistihla jsem se, že se usmívám, vítězoslavně si pozpěvuji a docela i bláznivě poskakuji... no, kdyby mě někdo pozoroval, zřejmě z mého „cvičení“ upadne. Byla to však jen čistá a obrovská radost z toho, že jeden druh ze třech nasazených nejenže zimu přežil, ale ještě se krásně rozrostl.

Už předtím jsem s levandulí v rámci své práce experimentovala, vytvářela z ní nejrůznější dekorace, a protože se na zahradě pěkně množila, snažila jsem se ji později do svého vyrábění zakomponovat co nejvíc. Dávno mě jako mnoho jiných okouzila svou vůní, krásou a využitím v nepřeberném množství. Ani se nedivím, že je po celém světě tak populární.

Můj vztah k nejrůznějším květům byl vždy velmi přátelský, líbily se mi nejen na loukách, v truhlících, na záhoncích za ploty, ale i vylisované v herbářích a usušené a svázané na trámech. Řekla jsem si tedy, že se pokusím věnovat květinám celou knihu. Nakoupila jsem semínka různých slaměnek, nadšeně doslova lítala po přírodě s košíkem a sbírala vše, co hýřilo barvami. Pak to doma sušila, lisovala a prováděla své tvořivé pokusy.

A nejen to. Květiny mě zlákal vytvářet i z nejrůznějších materiálů a kombinovat je s jinými přírodninami a předměty.

Někdy to nebylo lehké, a ne vždy jsem hned zvítězila. Občas jsem zjistila, že se moje představa neslučuje s proveditelností, a musela postup práce pozměnit. Natrápila jsem se zejména s motýlky - nikdy by mě nenapadlo, že se právě s postupem na ně budu takto prát, a byla jsem šťastná, když se nakonec zadařilo.

Ale i to k mé práci patří. Někdy dlouho dumám, přehrabuji se v materiálech, zkouším ho kombinovat a trvá mi, než něco vymyslím, a pak hlavně jak to provedu. Jindy mě zase při pohledu na vše, co mám k dispozici, napadne vmžiku deset věcí, které by se daly realizovat.

Moje práce však není pouze o vyrábění a „hraní si“, jak si kdekdo myslí. Spoustu času trávím také psaním a fotografováním nejen jednotlivých kroků v postupech, ale hlavně ilustračních fotografií a jejich aranžováním. Čekám na správné světlo, hledám vhodná místa, přenáším a převážím kulisy a věci, bez nichž bych se při focení neobešla. A ani to se občas nedaří tak, jak bych chtěla, někdy s jedním výrobkem vyrazím do terénu dvakrát, nebo dokonce třikrát, než se mi podaří snímek pořídit tak, jak jsem ho zamýšlela.

Ono se to mnohdy nezdá, ale i tahle práce, ačkoliv je její převážná část mým koníčkem, vyžaduje dennodenní mnohahodinové soustředění. Když k tomu pak ještě přidám psaní článků pro časopisy, korektury, úpravy fotografií, aktivitu na sociálních sítích, korespondenci, administrativu i propagaci knih, prostě celkový management, je toho někdy až dost. Je to však práce zajímavá a kreativní, do které mi nikdo nezasahuje, velmi mě baví a naplňuje. A já jsem vděčná, že ji mám možnost dělat.

Jsem tedy strašně ráda, ostatně jako pokaždé, že kniha je konečně hotová a já vám můžu představit výsledek svého snažení. Už teď mi je jasné, že tohle téma jen tak neopustím. Mám totiž už teď v hlavě desítky nápadů, a protože moje nadšení se západem slunce neuvádá, nemůžu se dočkat jejich realizace.

Přeji si, ať se vám projekty líbí, tvoření daří a nebojte se jen tak tancovat mezi lány... jsem si totiž jistá, že se spousta lidí ráda přidá.

Lucka

Něco o lisování

Lisovat se dají jakékoliv květy i trávy nebo kapradiny, musí být ovšem suché a pěkné, ne uvadlé a odkvetlé. Jen tak budou krásné i po vylisování. Sbírat je tedy musíme, jakmile vykvetou, to jsou nejhezčí.

Ke klasickému a jednoduchému lisování postačí velká těžká kniha a savé papíry. Postupujeme tak, že knihu rozevřeme a na její stránky položíme na sebe alespoň dva. Na ty následně poskládáme vybrané květy.

Některé můžeme lisovat i se stonky, jiným květům zase odstříháme hlavičky a položíme je květenstvím na papíry – tedy lícovou stranou dolů. Při stlačení se lépe rozloží a lístky se s menší pravděpodobností poškodí a ohnou.

Na takto poskládané květy položíme další papíry a knihu zavřeme. Potom ji zatížíme dalšími svazky knih, popřípadě jiným těžkým předmětem. Aby byly květy neustále v suchu a nedocházelo k jejich hnědnutí, po pár dnech horní papíry vyměníme za nové.

Sušení trvá v závislosti na teplotě, druhu a velikosti květin i několik týdnů. Tímto způsobem lisujeme drobnější a ploché květy. Pokud chceme vylisovat větší květy jako například růže, jejich lístky je možné rozebrat a po vylisování květ opět složit.

Květiny je možné vylisovat i jinak, například mezi dvěma keramickými dlaždičkami v mikrovlnné troubě nebo žehličkou přes pečicí papír. Tím lisování výrazně urychlíme, jen musíme počítat s tím, že některé květy změní barvu. Spoustu návodů, jak na to, najdete na internetu.

.... a o sušení

I celá řada informací ohledně tohoto způsobu uchování květin je na internetu k dispozici. Je jich skutečně mnoho, avšak ne pro všechny květiny platí to samé. Usušit je opět můžeme různě – na vzduchu, v sušičce na ovoce, a až to zní zvláště, i ve vodě – ovšem pozor, některé druhy květin jsou k sušení nevhodné.

K tomu nejznámějšímu sušení opět patří to klasické samovolné. Obecně platí, že nejlepší je rostliny sušit ve tmě na vzdušném místě. Neexistuje jediná metoda sušení vhodná pro všechny květiny, proto je důležité vybrat ji pro každou rostlinu tak, aby měla po usušení stejný tvar i barvu jako před ním.

Pro sušení nesbíráme květiny navlhle a po dešti. Pokud tak přesto učiníme, necháme je stát ve váze s malým množstvím vody, dokud neztratí vlhkost. Květy by neměly být plně rozkvetlé, jinak při sušení budou opadávat okvětní lístky.

Kvalita vysušených květin velmi závisí na kvalitě čerstvého květu v okamžiku utržení. Proto vybírejte pečlivě, se kterými si dáte tu práci. Většinu květin sbírejte těsně předtím, než úplně vykvetou.

Odstraňte přebytečné listy, vytvořte malé svazky (lepší je používat gumičku, protože stonky se sušením smršťují a původně pevné stažení provázkem se jím povoluje) a zavěste je na místo mimo přímé sluneční světlo. Většině rostlin trvá vysušení asi dva týdny.

Levandule, kterou v knize hodně používám, je velmi vhodná jak k lisování, tak k sušení. Navíc patří mezi druhy květin, ze kterých lze vyrábět dekorace i v jejím čerstvém stavu jako v případě věnců nebo jejího proplétání do pletiva. Levandule se bude postupně vysušovat v hotovém díle, což jí však na kráse neubere. Stejně tak nikam nezmizí její vůně.

Věnec s vůní levandule

Co budeme potřebovat: šlahouny vistárie (psiho vína, chmelu nebo větvičky kroucené vrby) • mořské mušle • zahradnické nůžky • tenký drátek • tavicí pistoli • štětec • akrylové barvy • krajkou (zde růžovou) • malé dřevěné srdíčko • bílý provázek

1.

1. Zahradnickými nůžkami nebo kleštěmi nastříháme co nejdelší šlahouny vistárie.

2.

2. Potom vytvoříme korpus. Postupujeme tak, že do rukou uchopíme šlahoun a z jednoho jeho konce uděláme libovolně velký kruh. Druhý konec kolem něho pak obtáčíme v protisměru. V této fázi si zvolíme přední část budoucího věnce a tu dále tvarujeme.

3.

3. Na takto vytvořený základ postupně namotáváme další šlahouny, přitom střídáme směry. Nejen zprava doleva, ale také zevnitř ven a zvenčí dovnitř tak, aby korpus ve výsledku vypadal hezky a šlahouny byly rovnoměrně propletené. Jejich konce vždy zastrčíme mezi ostatní šlahouny podle potřeby.

4. Tenkým drátkem pak vyrobený korpus omotáme a tím stáhneme do výsledné podoby. Tento bod nemusíme ale striktně dodržet, jakmile šlahouny uschnou, již se nerozpletou. Přecházející konce šlahounů odstrihneme tak, aby nikde netrčely z korpusu ven.

5. Takto připravený korpus jemně natřeme bílou akrylovou barvou a necháme zaschnout. Větvičky však nemusíme zatříť zcela, místy můžeme nechat prosvítat jejich původní odstín.

4.

5.

6.

6. Na bílý nátěr nanese se ještě šedý a zase tak, aby místy prosvítal předešlý bílý. Budoucí věnec bude působit vintage dojmem.

7.

7. Po důkladném zaschnutí barev na korpus nalepíme suché a čisté mořské mušle, můžeme i jakékoliv kamínky nebo vyplavené kousky dřívěk.

8.

8. Nůžkami nastříháme květy levandule tak, že pod květenstvím necháme alespoň 3 cm dlouhé stonky.

9. Levandule pak mezi větvičky dobře zaklíníme, aby později z věnce nevypadly. Obecně platí, že čerstvé přírodniny nelepíme (doporučuje se drátek), protože postupným sesycháním za pár dní většinou odpadnou. Protože jsou květy levandule ale lehké a drobné, postačí je pouze zastrčit mezi šlahouny a v případě potřeby je přilepit až po usušení.

10. Nakonec do horní části věnce, pro větší zajímavost, uvážeme na dvě místa širší růžovou krajku a doprostřed zavěsíme dřevěné srdíčko, které jsme předtím natřeli na fialovo.

9.

10.

Květinové obrázky

Co budeme potřebovat: dřevěné rámečky • bílou a šedou akrylovou barvu • štětce • hadřík • houbičku • bezbarvý lak • králičí pletivo • tavicí pistoli • menší kleště • misku na vodu • bílý papír • obyčejnou tužku • nůžky • univerzální lepidlo, které po zaschnutí zprůhlední • sušené plátky růží různých barev • čerstvou levanduli • stužky • tenký drátek

1.

1. Oba rámečky nejdříve natřeme akrylovými barvami – jeden bílou, druhý šedou – a necháme zaschnout.

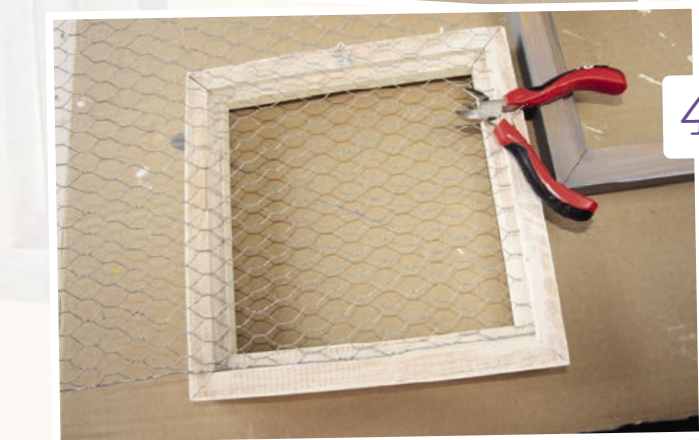
2.

2. Potom na nich vytvoříme patinu tak, že na šedý rámeček naneseš houbičkou bílou barvu a rozmažeš ji po povrchu.

3.

3. Úplně stejně postupujeme v případě bílého rámečku, jen s tím rozdílem, že na houbičku naneseš barvu šedou.

4.

4. Po zaschnutí barev můžeme rámečky nalakovat. Pak je otočíme a v zadní části na ně přiložíme králičí pletivo, které odměříme a kleštěmi odštípeme potřebnou velikost.

5. Potom oba kusy pletiva natřeme – jeden opět bílou a druhý šedou barvou – a zase necháme zaschnout.

5.